

בס"ד ה' כסלו ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 16:19
 צאת השבת - 17:10
 רבנו תם - 17:42
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1034
 @ "ברכת הלבנה" ביום ראשון בערב.
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרוסה, זיווג,
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "משא דבר"
 (מלאכי א')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

פרשת תולדות

עקב מצב התחלואה מנגיף הקורונה, לצערנו לא נקיים במוצ"ש את השידור בלויין

מלניי הפרשה:

- ← לדת יעקב ועשו.
- ← עשו מוכר את הבכורה ליעקב.
- ← רעב בארץ, ויצחק עובר לגור בגרר.
- ← יצחק פורת ברית עם אבימלך.
- ← ריב רועי יצחק ואבימלך על הבארות.
- ← יצחק מזדקן ועיניו פהות, שולח את עשו שגיבא לו צייד כדי לברכו אחר כך.
- ← רבקה עוזרת ליעקב לזכות בגררה.
- ← עשו מגלה ש"יצחק התבלבל" וברך את יעקב, ומחליט להרג את יעקב.

"ויעקב איש תם"

אומר רש"י מי שאינו יודע לרמות נקרא תם. ולכאורה הרי ראינו אצל לבן שיעקב ידע לרמות, אלא כוונת רש"י שמי שאינו יודע לרמות נקרא תם, אבל יעקב לא היה תם, אלא **איש תם**, ששולט על תמימותו שיוודע מתי כן ומתי לא. אומרים בעלי המוסר שיעקב כתוב שהוא בבחינת אמת, כמו שנאמר "יתן אמת ליעקב".

"והלך לדרוש אתה"

אם יש לך צרה גדולה - ה' הוא הכתובת לבקשת פתרון הצרה. התפלל לקב"ה וקבל תשובה לשאלתך.

"ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך..."

"במרמה" מידה כנגד מידה. כביכול יעקב בא "במרמה" ולקח הברכות מעשיו אחיו, שכתוב: 'בא אחיך במרמה'. כך התנהגו בניו. ויענו בני יעקב וגו' במרמה' (להלן ל"ד י"ג) בשביל שהוא בא לאביו במרמה, נטלו בניו במרמה. (בעל הטורים)

"ויאמר הלא אצלת לי ברכה..."

אין משמעות לברכת האדם, אלא ברצון ה', אף אם האדם מאד מתכוון לברך. יצחק התכוון (אצלת) לברך את עשיו, אך ברכתו לא חלה על עשיו, כי ה' לא רצה בכך, ולאדם אין שליטה על כך.

"וימנא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו ה'"

וקשה מהו הסיום של "ויברכהו ה'" הלא כתוב כבר מאה שערים? ומסביר הספורנו שאפילו שצמחו הרבה בשדה והיה ראוי שימכרו בזול מחמת הריבוי, בכל זאת היה יכול למכור עוד בדמים יקרים וזהו "ויברכהו ה'".

"ויבא לי יין וישתה"

אומר המדרש שהמלאך מיכאל הביא ליעקב את היין, ויעקב נתנו ליצחק. נמצא שהיו כאן שתי הבאות, המלאך הביא ליעקב ויעקב הביא ליצחק, ולכן יש על "ויבא לו" מרכא כפולה רמוז לשתי הבאות.

"קצתי בחיי..."

למה לא אמרה ליצחק שעשו רוצה להרוג את יעקב כמו שאמרה ליעקב? ואומר האור החיים הקדוש, דמשום איסור רכילות אמרה סיבה אחרת, אבל מה שגילתה ליעקב אדרבה קיימה מצות "לא תעמוד על דם רעד".

"וישבוע יעקב אל אביו ואל אמו"

וצריך להבין מה הפירוש "אל אביו ואל אמו"? והתירוץ הוא שהיו כאן שני ציוויים, אביו אמר לו "קח אשה מחרן", ורבקה אמרה לו "קום ברח מכאן מעשו לחרן", וזה שכתוב וישמע יעקב אל אביו היינו לקחת אשה, וזה שכתוב ואל אמו היינו לברוח לחרן.

"והיה כאשר תריד" (כז, מ)

"הכלי יקר" כתב דאבל אסור בדברי תורה, ויצחק הרי אמר "והיה כאשר תריד" בזמן שלא יעסוק בתורה, אז "ופרכת עולו", אי"כ בימי אבל יצחק, יעקב לא יעסוק בתורה, ולא יהיה דבר שיגן עליו, ואז יהרוג עשיו את יעקב, והוסיף שמטעם זה צריך אבל שמירה.

"ויעל מטעמים... ויבא לאביו"

פירוש: כתבו בספרים שהתיבות "ויבא לאביו" מיוחדות בזה שהן נקראות מימין לשמאל ומשמאל לימין, ונרמז, שמי שמכבד את אביו, ילדיו יכבדו אותו.

פינת הניבים והפתגמים

הכרה בין תכלת ללבן

הבחנת אדם, לאור השחר הבוקע, בין חוטי התכלת לחוטי הלבן שבציצית, המשמשת סימן שהאיר היום והגיע זמן קריאת שמע של שחרית.
 זמן קריאת שמע בשחרית מתחיל - לדעת תנא קמא - משעה שאדם מבחין לאור השחר הבוקע בין חוטי התכלת לחוטי הלבן שבציצית. במסכת ברכות שנינו: "אחרים אומרים: משיראה את חברו רחוק ארבע אמות וכירנו", ומובא בירושלמי, כי שתי ההכרות הללו - ההכרה בין תכלת ללבן שבציצית והכרת חבר ממרחק של ארבע אמות - שוות הן בשיעורן.

השידור ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מי שמצא כסף בשבת

שאלה : האם מותר לדחוף בשבת דבר מוקצה, על ידי דחיפה ברגליו? וכגון, מי שמצא בשבת ארנק, האם יוכל לדחפו ברגליו הצידה, בכדי שלא יבא לידי הפסד?

תשובה : הנה נכון הדבר, שארנק כסף הוא מוקצה בשבת. כי המעות, הן בכלל מוקצה מחמת גופו, כגון עצים ואבנים, שאסור לטלטלם בשבת, כיון שאינם כלי, ואינם ראויים לכל מלאכה בשבת. ועתה בראשית דברינו, נעתיק את לשון מרן השלחן ערוך, ואחר כך נסביר דבריו.

דברי מרן השלחן ערוך בענין טלטול בגופו

כתב מרן השלחן ערוך (סימן שיא ס"ח) בזו הלשון: "טלטול בגופו, אפילו לצורך דבר האסור מותר, הילכך, קש שעל גבי המטה, דסתמו מוקצה להסקה, מנענעו בגופו". ופירוש דבריו: קש, הרי הוא מוקצה בשבת, מכיון שהיו רגילים להשתמש בקש לצורך הסקה באש לחימום ובישול ולכן, הקש הרי הוא מוקצה בשבת, כי הוא מיועד לדבר האסור בשבת. ומכל מקום, מי שבא לשכב לנוח על גבי הקש (כפי שהיו רגילים בזמנם), והקש היה מונח בצורה לא נוחה, מותר לו לדחוף ברגליו את הקש, או בשאר חלקי הגוף, בכדי להחליק את המצע שיהיה נוח לשכב על גביו.

וטעם הדבר, משום שטלטול "בגופו", כלומר, בשאר חלקי הגוף, אינו נחשב לטלטול מוקצה בשבת. שלא גזרו חכמים איסור טלטול, אלא כשמטלטל בידיו דוקא, אבל כשאינו עושה כן בידיו, אלא ברגליו וכיוצא בזה, אין בדבר איסור.

דין "קש" בשבת

ובדרך אגב נציין, במה שכתבנו שה"קש" הוא מוקצה בשבת, כיון שהוא מיועד להסקה. הנה כל זה דוקא בזמנם, שהיו רגילים להשתמש בקש להסקה. אבל בזמן שהקש מיועד למאכל בהמה, ורוצים לטלטלו לצורך הבהמה, אין הוא מוקצה בשבת. ובזמן שהקש אינו מיועד לשום צורך, הרי הוא מוקצה מחמת גופו, כדין שאר עצים ואבנים.

דברי המשנה ברורה בענין טלטול ארנק

ולאור דברי מרן השלחן ערוך הללו, כתב הגאון המשנה ברורה (בסוף סימן רסו), שאף על פי שהמוצא ארנק בשבת, אסור לטלטלו לשום מקום. מכל מקום, מותר לדחוף אותו ברגליו, למקום מוצנע, בכדי שלא יבא אדם אחר ויקחנו. ואף על פי שהגאון חזון איש כתב לחלוק בזה על דברי המשנה ברורה, מכל מקום, לדעת מרן הרב זצוק"ל, העיקר להלכה כדעת המשנה ברורה, שטלטול בגופו, אינו אסור בשבת, אפילו כשעושה כן בכוונה. וכן פסק הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, ועוד מגדולי הפוסקים.

לאור האמור למדנו, לגבי מה שהזכרנו בהלכות קודמות, שאסור לטלטל בשבת אריות קמח וכדומה. ולפיכך מי שחפץ להוציא בשבת איזה דבר מהמקפאי, ויש שם אריות קמח שמסתירה את אותו הדבר, הרי אסור להזיז את אריות הקמח שהיא בגדר "מוקצה מחמת גופו". ומכל מקום, אם רוצה להזיז את הקמח באמצעות המרפק, הרי הדבר מותר, כי גם זה בכלל טלטול בגופו שאינו אסור בשבת.

ולסיכום : מותר לטלטל מוקצה בשבת, על ידי דחיפה ברגליו. לכן, המוצא ארנק של מעות בשבת, מותר לו לדחוף אותו ברגליו למקום מוצנע, בכדי שאדם אחר לא ימצא אותו וילך לאיבוד.

מכל מלמד" השכלתי

האם יעקב אבינו היה תם או חריף

'ויעקב איש' תם' יושב אוהלים'

מבאר רש"י: איש תם - כלבו כן פיו, מי שאינו חריף לדמות קרוי תם. ותמהו המפרשים שלכאורה יש סתירה לכך, ממה שאמר יעקב לרחל על לבן כי אחי אביה הוא (בראשית כ"ט) וברש"י שם בשם המדרש: אם לרמאות הוא בא אחיו אני ברמאות, הרי שהייתה ליעקב את החריפות לרמות - אם יחפוץ בכך? מהגר"א משמע, שיעקב איש תם נאמר על יעקב בעת שהיה בן חמש עשרה, אך לאחד שלמד עשרות שנים תורה החכים, כדברי הפסוק בתהילים תורת ה' תמימה מחכימת פתי ואז אמר אחיו אני ברמאות. וצ"ב למה הוצרך להשמיענו שמעיקרא היה יעקב אבינו תם, ולבסוף הוא החכים? אלא בא לומר שלא יגיד עשו שהסיבה שאני עשו כי נולדת כך שעם תכונות רעות, ואילו יעקב נולד עם תכונות אחרות אלא יעקב גם נולד תם ועבד על עצמו. ואחרי עשרים שנה נהיה חריף.

לא אוכל מהגזל!

"ועתה שא לא ככ"ך תכ"ך וקשתך וצ"א השדה וצ"ודה לי ציד"

מבאר רש"י: "צודה לי" - מן ההפקר ולא מן הגזל! נשאלת השאלה:

לשם מה היה יצחק אבינו צריך לומר לעשיו איזה כלים צריך לקחת לציד? הרי התורה מעידה שעשו היה "איש ציד" וממילא ידע אלו כלים עליו לקחת... ואם כך, היה יצחק אבינו צריך לומר לו: "צודה לי ציד..."

ועוד, מדוע לא לקח עשיו את "בגדי החמודות" - הרי לפי חז"ל היו הבגדים הללו מכניעים לפניו את החיות ומה יותר הכרחי מהם כעת!?

התשובה לכך נמצאת ברש"י: הזהירו יצחק והדגיש לו: "שא נא כל"ך" - שלך ולא כלי שגזול בידך וכן גם קח את תליך וקשתך שהם שלך ושאינם גזולים. כעת מובן מדוע לא לקח עשיו באותו יום את בגדי החמודות, כיוון שהיו גזולים הן מנמרוד וידע עשיו כי אביו לא יאכל מהציד שיביא הוא, אם ילבש אותם.

"ויבן עשיו את הבכורה" (כה' לד)

מסביר הרמב"ן שהטעם שבעברו נאות עשו למכור את הבכורה הוא מפני שעשו הרגיש שהוא מסתכן והולך למות בצדו את החיות, וקרוב לודאי שהוא ימות עוד בחיי אביו, ובמצב כזה אין לבכורה שום מעלה ויתרון, כי כל מעלת הבכורה באה לידי ביטוי רק אחרי מיתת האב. ואם כך, אין לו שום תועלת בבכורה ולכן הוא בז לבכורה ונאות למכור אותה ליעקב אפילו תמורת נזיד עדשים.

חייבים להתעורר בזמן

סיפר לי ידיד, כשאבא נהרג בתאונה חשבתי שעולמי חרב עלי, נותרנו חמישה יתומים קטנים אצל אימא טובה כל כך, שבמעט כוחותיה התמודדה מול מציאות קשה של דוחק ומחסור מצד אחד, וחלל נורא שנפער מחייה מצד שני. בהתחלה כולם ניסו לעזור, ואפילו עזרו מאד. קנו, הביאו והתרימו. עד כמה שהבנתי אז כילד, אימא צלחה את השנה הראשונה מבחינה חומרית יחסית בסדר. אח"כ נכנסנו לשגרה של יתמות... ואתה בטח מתאר לעצמך מה מרגיש ילד קטן שאין לו אבא. מדובר בהמון לילות של בכי בתוך הכר... מן געגועים צורבים בלב לדמות של אבא. אתה מאמץ וזכרונות חזק חזק אל הלב, שלא ייעלמו. אבא צועד עמי יד ביד בדרך אל הגן וממנו, אבא במסיבת סידור מחביא ממתק ונותן לי אחרי המסיבה. אבא נוסע איתי לטיול, מנדנד אותי על דנדה קטנה, מרחפים בקרוסלה, צועדים בתוך נחל בגולן. מביט על אלבום התמונות ומנסה לשאוב מתוכן כמה דקות של עונג, של חיוך ושמחה. עוצם את העיניים ומשחזר את הדקות היפות הללו, ואח"כ נזכר שאין לי אבא, ובוכה ובוכה. והשנים חולפות, וזה נורא קשה ומעיק.

מחפשים בשבילך אברך שילמד אתך "באבות ובנים"... לפעמים שוכחים שאין לך אבא ושואלים "שם האבא?" חוזרים הביתה מהתלמוד תורה... אימא עדיין בעבודה מחכים לה בקוצר רוח, רעבים, לא תמיד יש אוכל מוכן, לפעמים אין, הרבה לפעמים אין. נזכרים שאבא היה קופץ מהכולל מחבק ומנשק אותנו אחד אחרי השני, מכין לנו אוכל, מאכיל אותנו וחוזר ללמוד. אבל אבא איננו. שני הדודים שלי מדי פעם היו באים ולומדים איתי, אבל הייתי תמיד עצוב, ואחרי שהם היו הולכים הייתי בוכה מסתגר בחדר... ומדבר אל התמונה של אבא. ומבקש שיחזור.

שנתיים אחרי שאבא נפטר הגיע הביתה איש נחמד אחד, ואמר לנו שיש ארגון שעושה יום כייף לילדים כמונו, כלומר יתומים. כייף גדול, מפליגים בספינה, עושים סנפלינג, מרחפים במצנחים ואפילו טסים במטוס בשמי הארץ. זה קסם לי מאד, והלכתי ליום הנהדר הזה עם האחים שלי, מה אגיד לך הרב לוי, מצד אחד היה עצוב לדעת ולראות כמה רבים הם היתומים, אך מצד שני דווקא יום הכיף המיוחד הזה נתן לי הרבה תנופה חיובית לכל השנה. נפגשתי עם מדריכים ואנשי צוות טובי לב ומאירי פנים, שהוסיפו לי הרבה חוזק ואמונה. להגיד לך שזה הפך אותי לילד שמח? לא ולא. גם כשאתה שמח... זה קורה לזמן קצר, ומחר מאד יש מי או מה שמוזכר לך שאתה חוזר הביתה אל מציאות קודרת, אל מציאות שונה משל כל ילד אחר.

השנים חלפו להן, והרגשתי שאני בעצם לא ממצה את עצמי. אני חי ליד הלימוד, ליד אימא שלי, ליד החיים. אני כאילו עושה טובה לחיים שאני בכלל מתייחס אליהם, ליתר דיוק, הייתי אפאטי, אדיש, חסר מוטיבציה. תלמיד בינוני, חבר בינוני, ילד בינוני. לא מועיל ולא מזיק לא בשר ולא חלב, טיפוס פרווה שכזה. ומה שהחזיק אותי עם הראש מעל למים, זה היה אותו יום כיף פעם או פעמיים בשנה של הארגון המיוחד. והנה יום אחר מגיע לידי הסיפור שלך על

היתום, שרק בגיל 40 עשה מפנה בריא ונכון בחיים שלו. והמילים שם מזעזעות אותי, אני מרגיש שגם אני עלול להפסיד את חיי עם טעם של החמצה, של אכזבה. החלטתי להרים טלפון לארגון שמארגן יום כייף ליתומים, ולבקש מהם שיכניסו גם אותי לסגל המדריכים, והם נענו לי. נולדתי מחדש. זו השנה השנייה שאני מדריך את היתומים החביבים הללו ביום כייף שלהם, ואני מרגיש כאילו נסגר מעגל. אני לא סתם עוד מדריך, אני יתום שגדל עם הארגון ולכן יש לי מה לתת להם. בקיץ האחרון ניגש אלי ליד בן שמונה חיבק אותי חזק ואמר לי כך: "תודה דניאל ממש נהדר היה היום. רכבנו על סוסים, נסענו ברכבת, שטנו על סירה בים... כל כך שמח עשיתם לנו, אבל דניאל אני יודע שאתם דואגים לנו, כי אנחנו יתומים. אתם מרחמים עלינו כי אנחנו בלי אבא או בלי אימא... אבל אני הייתי רוצה לעשות את כל הדברים היפים הללו עם אבא שלי... אתם לא יכולים להחליף את אבא שלי" אמר ומירר בכי... הוא קרע לי את הלב, היתום בן השמונה שאיבד את אביו ממחלה קשה רק חצי שנה לפני כן. אני שומע אותו, ואני מרגיש את עצמי, עמוס כבר בכל הטלטלות והבכיות והמכאובים. ואז לפתע חשתי מעין תעצומות נפש ממקור א-לוקי, כאילו איזה כוח עלום מכניס לי מילים של אהבה וחמלה לפה, ומכריח אותי להשמיען לואטוט המתוק הזה. ואני אומר לו: "יצחקי, גם אני יתום, עשר שנים שאני גדל בלי אבא גם לי לא היה קל, בכיתי המון בלילות מגעגועים לאבא, מרצון לחיבוק ולטפיחה על השכם של אבא, בוכה המון ורוצה לעשות טיול עם אבא. אבל אבא הלך לעולם שכולו טוב, כפי רצון הבורא. אני מחבק אותו חזק חזק ולוחש על אוזנו "יצחקי, נכון זה קשה, ועצוב, אבל אל תשכח יצחקי אנחנו יתומים אבל יש לנו אב, האבא הכי גדול וחזק, אבי יתומים ודיין אלמנות, הוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. לנו יש אבא שהוא המקור של כל האבות והאימהות והוא לעולם לא עוזב, והוא לעולם לא מאכזב, ואני אומר לך, מניסיון מתוק שלי, שהוא דואג לכל מחסורנו, והוא מרומם אותנו ומוליך אותנו להצלחה בעולם הזה לא פחות מילדים אחרים, אפילו הרבה יותר מהם. למה? כי אנחנו נבחרנו לעבור את העולם הזה כיתומים, כי אנחנו חזקים יותר, אנחנו מאמינים יותר, אנחנו הכי בניים שלו והכי קרובים אליו. האמן לי יצחקי, אני מחבק אותך, זה כמו שאני מחבק את עצמי... ואת המילים שאני משמיע לך עכשיו, אף אחד לא השמיע לי... אז בוא נרים עיננו לשמים ונגיד, בקול רם, בלי בושה, "תודה אבא שבשמים על כל הטובות שאתה גומל לנו... גם אם עיננו טחו מלדעת או מלהבין מה טוב ומה רע עבורנו. אבל אתה אבא, אתה עושה לנו את הכל לטובה". יצחקי הרים עיניים לחות לעברי ולחש, "תודה "דניאל... אתה אומר לי דברים מחזקים" אח"כ הוא רץ לעבר המצנחים המרחפים הצבעוניים, כדי לעוף כמו כולם באוויר העולם. ותודה גם לך הרב לוי, שהארת את עיני, על כך שיתומים חייבים להתעורר בזמן, כדי לא לגלות שהפסידו פרק זמן ארוך מידי מחייהם עד שמצאו את דרכם בדמע. אני כשלעצמי שומר עם היתומים שבעיר שלי על קשר טוב, ומרבה לעודד, לחבק ולשחק. מנסה להיות אבא שלהם." (הרב יעקב לוי שליט"א)

איך לוקחים אחריות?

"אם כן, למה זה אנכי, והתנך לדרוש את ה'".
 רבקה אימנו תלתה בעצמה - היא לקחה אחריות!
 המילה "אחריות" מבטאת רעיון :
 אחריות, מתחילה באות א' ומסתיימת באות ת', לומר שכלוקח מאן דהוא אחריות היא צריכה להיות כוללת מאת-מההתחלה ועד הסוף.
 אם נפרק את המילה "אחריות" נקבל משמעות לקחת האחריות בשלבים :
 א - אני. ראשית כל אני צריך לקחת אחריות על עצמי כשלב ראשון ובסיסי.
 אח - לאחר שלקחתי אחריות על עצמי אני יכול לקחת אחריות על אחי הכוונה למעגל הקרוב אלי, משפחה.
 אחר - השלב הבא באחריות הוא לקחת אחריות על האחר - והכוונה היא לכל אדם מעבר למשפחה.
 אחרי - ברגע שלקחתי אחריות על שלשת המעגלים הראשונים אני יכול להוביל אחרי גם קהילה, עיר ומדינה.
 אחריו - אמונה. כדי לתת משמעות לאחריות יש להוביל אחר הקב"ה ולבסס את הדרך על פי האמונה בבורא עולם. לאחר כל אלה ניתן לומר שיש כאן, **אחריות**.

"בניך כשתלוי זתיים" - חינוך

"ויאהב יצחק את עשיו" מכך שיצחק לא גירש את עשו, כפי שאברהם אבינו גירש את ישמעאל - ניתן ללמוד יסוד גדול בתורת החינוך: כל זמן שהבן חולק כבוד לאביו ולאמו, למרויו ולרבותיו, אפילו אם הוא רשע ועושה כן מתוך צביעות ורמאות, עדיין יש תקווה שבימים מן הימים ישמע למוסריהם וישבו מדרכו הרעה. לכן, על אף שיצחק אבינו ידע והכיר את מהותו של עשו, הוא לא גירשו מעליו, כיון שלא היתה בו חציפות, אלא אדרבה, חציג את עצמו כירא שמים משום כך הראה לו יצחק אהבה, מתוך ציפייה שהחיצוניות תשפיע על הפנימיות, ובסופו של דבר יחזור בתשובה. ברוח זו היה אומר המשגיח רבי אליהו לופיאן זצ"ל, כי כל עוד הבחור משקר למשגיח ומתרחץ בפניו באמתלות שונות מפני מה אינו קם לתפילה, יש בכך סימן טוב ואפשר עוד להצילו. אבל אם הוא מורד חלילה ואומר: 'עזוב אותי ממנו...', זו כבר בעיה שקשה לפותרה. יצחק הכריח את עצמו לאהוב את עשו והתאמץ לשם כך למרות שידע את מעשיו הרעים.

<p>פסוקי שמחת יוצא לאור עלון חדש ביבנה והסביבה "פרי השבת" יחדושים ופרפראות מפרשת השבוע, מעניין ומרתק. הציבור מתבקש לסייע ולתמוך בעלון זה. רפאל 051-2310225</p>	<p>פרכה והלכה לאברהם ומיטרה הקקיא' שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>פרכה והלכה שחר בן מרים ואודליה בת מיכל שיזכו במהרה לזוע קודש בריפואה שיתברכו ברפואה אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות ויזכו לשנים טובות</p>	<p>פרכה והלכה יצחק וכירדן רביבו זכות הדפסת העלון לזיכוי הרבים תעמוד להם להתברך בכל הברכות הכתובות בתורה בריאות ואושר ופרנסה טובה והצלחה לאיתמר-יוסף ואריאל-חיים</p>	<p>כל הישועות והברכות לאהרון ג'רפי ורעייתו זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות, וירוו נחת מיוצאי חלציהם. ולהבדיל לעיני סעדה בת יחיאל ז"ל</p>
---	--	---	--	--

<p>פרכה והלכה אברהם ועדנה רחיימי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות ויצליחו בעסקיהם וירוו נחת ושלוה</p>	<p>פרכה והלכה אביהר והודיה כהן שיזכו במהרה לזוע קודש בריפואה שיתברכו ברפואה אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות ויזכו לשנים רבות טובות</p>	<p>פרכה והלכה יעקב שיאן בן מולקי הקב"ה ישלח לו רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו שני</p>	<p>פרכה והלכה לידידנו מזכה הרבים יוסף ומיירה שלמה שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויוווג הגון לילדיהם</p>	<p>פרכה והלכה כ'שמואל ויהיה אהרני' זכות הדפסת העלון לזיכוי הרבים תעמוד להם להתברך בכל הברכות הכתובות בתורה מתוך בריאות ואושר ופרנסה טובה</p>
---	---	---	---	--

<p>פרכה והלכה שרון-שמואל וכירדן רחיימי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות וטובות ויצליחו בעסקיהם וירוו נחת ושלוה</p>	<p>פרכה והלכה לילקב אמונה זכות קריאת התהילים לרפואת והצלחת משפחתו. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה. פרנסה טובה וירווה נחת מיוצאי חלציו וזיווגים הגונים לבניו</p>	<p>פרכה והלכה יצחק ורבקה מורדו שיתברכו באושר ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וירוו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם ויזכו לשנים רבות וטובות ולרפואת רבקה בת שרה</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה נעמה שלום-זהה בת מרים ופנחס ז"ל ה' כסלו פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד כל משפחתה</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה נתן משה בן יחיאל ז"ל שימלץ טוב בעד כל משפחתו לברכה והצלחה</p>
---	---	---	--	---

שבת שלום ומבדרך

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - : שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן הגיית הי"ו משה משה בן סרוור הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו שלמה בועז בן זהרי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת</p>	<p>פרכה והלכה לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל אבנר קאיוב בן יוכבד ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולו ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל</p>	<p>פרכה והלכה רחמים לארי בן גולשן ז"ל ציפורה חברוני בת מרים ז"ל בידה מלכה בת אסתר ז"ל אסתר ברק בת זרי ז"ל ניצה גואטה בת לידיה ז"ל שושנה רזוי בת מארי מרים ז"ל שמחה לארי בת ביבי ז"ל מרים עמרני בת פרי ז"ל</p>	<p>פרכה והלכה מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>
---	---	--	--